

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Hany Hrnčířové a JUDr. Lenky Konopové odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], rozený [příjmení], narozeného [datum] v [obec], trvale bytem [adresa] (Úřad Městské části [obec a číslo]), podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. září 2020, č.j. 1 T 12/2019-2332, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu se napadený rozsudek v celém rozsahu zrušuje a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že
obžalovaný

[jméno] [příjmení],

rozený [příjmení], narozen [datum] v [obec], trvale bytem [adresa] (Úřad Městské části [obec a číslo]),

je vinen, že

poté, co dne [datum] pomáhal [jméno] [příjmení], [datum narození], založit [právnícká osoba] Age, s.r.o., [IČO], se sídlem [ulice a číslo], [obec a číslo], a dozvěděl se od něj a jeho syna [jméno] [příjmení], [datum narození], že [jméno] [příjmení] již společnost v oblasti archivnictví nebude využívat, rozhodl se, s cílem získat majetkový prospěch, že obchodní společnost využije se souhlasem jednatele společnosti [jméno] [příjmení] pro svoji potřebu, přičemž zároveň využil skutečnosti, že z titulu svého pracovního zařazení PR manažera společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], jež je součástí mezinárodní skupiny CPI PROPERTY GROUP, které ho podle interních pravidel mezinárodní skupiny opravňovalo ke schvalování faktur až do výše 1.500.000 Kč za jednotlivou fakturu bez dalšího schválení nadřízeným pracovníkem, případně k vyznačení doporučení zodpovědné osobě ke schválení faktury k proplacení do interního systému skupiny sloužícího ke

schvalování faktur k proplacení, kdy zároveň se podpisem pracovní smlouvy dne [datum] zavázal za každých okolností hájit dobré jméno, prosperitu a oprávněné zájmy zaměstnavatele a rovněž respektovat pokyny zaměstnavatele a vykonávat přidělenou práci osobně, přesto v době od [datum] do srpna 2018, vystavil společnosti [právníká osoba], a dalším níže uvedeným společnostem, patřícím do mezinárodní skupiny CPI PROPERTY GROUP, faktury ve prospěch společnosti [právníká osoba], za dílem fiktivní, dílem reálně odvedené služby či produkty, avšak s navýšenými částkami za jejich plnění, následně po uhrazení faktur poškozenými společnostmi pověřil [jméno] [příjmení], který disponoval platební kartou [číslo] vystavenou k bankovnímu účtu č. [bankovní účet], vedenému [právníká osoba], pro společnost [právníká osoba], k výběru finanční hotovosti z bankomatu a předání peněžních prostředků obžalovanému, který je použil pro svoji osobní potřebu, přičemž v jednání obžalovaného lze rozlišit následující způsoby jednání:

1.

obžalovaný vystavoval faktury za plnění, které bylo zcela smyšlené, a nikdy neprovedené, eventuálně bylo obžalovaným fakticky provedeno, avšak v rámci jeho pracovní činnosti jakožto zaměstnanec – jedná se o následující případy:

- společnosti [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], vystavil uvedené doklady:

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 75.000 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 48.400 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 15.750 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 62.920 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 50.000 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 70.000 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 115.224 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 23.595 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 70.180 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 84.700 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 54.450 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 32.670 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 135.520 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 114.950 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 82.280 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 78.650 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 112.530 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 68.970 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 77.440 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 410.904 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 91.960 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 86.290 Kč
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 73.810 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 73.810 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 61.710 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 38.720 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 37.510 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 58.080 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 77.440 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 102.850 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 114.950 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 114.950 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 54.450 Kč,

v celkové hodnotě 2.770.663 Kč,

- [právnická osoba], s.r.o. (do [datum] [právnická osoba]), [IČO], se sídlem [adresa], vystavil uvedené doklady:

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 200.000 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 42.000 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 67.760 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 96.800 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 140.360 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 285.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 145.200 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 43.560 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 71.390 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 96.800 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 102.850 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 91.960 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 90.750 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 94.380 Kč,

v celkové hodnotě 1.961.410 Kč,

- společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], vystavil uvedené doklady:
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 90.000 Kč, OK bez DPH

v celkové hodnotě 90.000 Kč,

- společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], vystavil uvedené doklady:
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 54.450 Kč,
faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 38.720 Kč,

v celkové hodnotě 93.170 Kč,**2.**

obžalovaný vystavil faktury za plnění, které bylo reálně poskytnuto, avšak jiným subjektem než [právnícká osoba], přičemž společnost [právnícká osoba] neměla s tímto subjektem žádný smluvní vztah – jedná se o následující případy:

- případ [jméno] [příjmení], [IČO], který zajišťoval společenskou akci CPI PROPERTY GROUP s vystoupením zpěváka [jméno] [příjmení] dne [datum] na střeše OC Quadrio, přičemž [jméno] [příjmení] zajistil kompletní přípravu a organizaci vystoupení, což řádně vyfakturoval společností [právnícká osoba] a [právnícká osoba], a bylo mu těmito společnostmi uhrazeno, přesto obžalovaný [příjmení] vystavil za shodnou činnost společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], uvedené doklady:

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 30.250 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 48.400 Kč,

v celkové hodnotě 78.650 Kč,

- případ slavnostního otevření obchodního centra IGY v [obec] (tzv. opening IGY), které kompletně zajistila společnost [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], což řádně vyfakturovala společností [právnícká osoba] a bylo jí touto společností kompletně uhrazeno, přesto obžalovaný [příjmení] vystavil za shodnou činnost [právnícká osoba] [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], uvedené doklady:

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 413.215 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 186.340 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 413.215 Kč,

v celkové hodnotě 1.012.770 Kč,**3.**

obžalovaný předstíral u konkrétní služby právní vztah mezi poškozenou společností a [právnícká osoba], ale současně i mezi reálným dodavatelem služeb a [právnícká osoba], kdy reálný dodavatel služeb se domníval, že [právnícká osoba] patří do skupiny CPI PROPERTY GROUP, neboť jednal s obžalovaným [příjmení] vystupujícím za CPI PROPERTY GROUP, který zároveň dal dodavateli reálných služeb instrukci účtovat skutečně poskytnuté plnění právě [právnícká osoba], společnost [právnícká osoba] následně vystavila [právnícká osoba] fakturu na mnohem vyšší cenu než bylo skutečným dodavatelem vyúčtováno [právnícká osoba] - jedná se o následující případy:

- případ [jméno] [příjmení], [IČO], se sídlem [adresa], který vykonal pro společnost [právnícká osoba] grafické práce na projektu [příjmení] [příjmení] [jméno] na Sardinii, které však na základě výslovného požadavku obžalovaného [příjmení] vyfakturoval 3 fakturami

(faktura ze dne [datum] na částku 264.627 Kč, faktura ze dne [datum] na částku 186.219 Kč a faktura ze dne [datum] na částku 391.193 Kč), v celkové částce 842.039 Kč společnosti [právníká osoba], kdy následně za shodnou činnost obžalovaný [příjmení] vystavil společnosti [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], uvedené doklady:

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 114.950 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 283.140 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 116.160 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 603.674 Kč,

faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 278.300 Kč,

v celkové hodnotě 1.396.224 Kč, čímž obžalovaný způsobil společnosti [právníká osoba] škodu ve výši 554.185 Kč,

- případ společnosti [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], která pro společnost [právníká osoba] zajišťovala pronájem fotokoutku na různých společenských akcích, což řádně vyúčtovala na základě výslovného požadavku obžalovaného [příjmení] společnosti [právníká osoba] fakturou ze dne [datum] v částce 48.400 Kč, kdy za shodnou činnost obžalovaný [příjmení] vystavil společnosti [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], fakturu [číslo] ze dne [datum] na částku 58.080 Kč, čímž obžalovaný způsobil společnosti [právníká osoba] škodu ve výši 9.680 Kč,

kterýmžto jednáním obžalovaný [příjmení] uvedl v omyl poškozené společnosti patřící do skupiny CPI PROPERTY GROUP, neboť z titulu své funkce spojené s pravomocí schvalovat proplacení faktur do určité výše plnění předkládal k proplacení faktury vystavené společností [právníká osoba] za dílem neprovedené služby a za dílem sice provedené služby, avšak nadhodnocené, poškozené společnosti faktury proplácely, čímž došlo na straně poškozených společností ke vzniku škody a na straně obžalovaného k neoprávněnému obohacení, přičemž celkově způsobil obžalovaný škodu ve výši nejméně 6.570.528 Kč, která zahrnuje:

škodu způsobenou společností [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], ve výši nejméně 3.413.178 Kč,

škodu způsobenou [právníká osoba], s.r.o., [IČO], se sídlem [adresa], ve výši nejméně 1.961.410 Kč,

škodu způsobenou [právníká osoba] [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], ve výši nejméně 1.012.770 Kč,

škodu způsobenou společností [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], ve výši nejméně 90.000 Kč, a

škodu způsobenou společností [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], ve výši nejméně 93.170 Kč,

tedy: sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

čímž spáchal

zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost v průběhu zkušební doby hradit pravidelně v měsíčních splátkách podle svých možností a schopností majetkovou škodu, kterou svou trestnou činností způsobil.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen uhradit poškozenému:

- I. společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], škodu ve výši 2.951.122 Kč,
- II. [právnícká osoba], s.r.o., [IČO], se sídlem [adresa], škodu ve výši 1.821.000 Kč,
- III. [právnícká osoba] [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], škodu ve výši 832.000 Kč,
- IV. společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], škodu ve výši 90.000 Kč,
- V. společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], škodu ve výši 77.000 Kč,

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozený [jméno] [příjmení], [IČO], se sídlem [adresa], odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2020, č. j. 10 T 1/2019-261 (dále jen napadeným rozsudkem) byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným zvláště závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, a za tento trestný čin mu byl podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou a dále mu byla podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložena povinnost uhradit škodu poškozeným společnostem, a to [právnícká osoba] ve výši 2.951.122 Kč, [právnícká osoba] ve výši 1.821.000 Kč, IGY2 [právnícká osoba] ve výši 832.000 Kč, [právnícká osoba] ve výši 90.000 Kč a [právnícká osoba] ve výši 77.000 Kč, a poškozený [jméno] [příjmení] byl podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázán s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Uvedeného trestného činu se obžalovaný dopustil na tom skutkovém základě, že poté, co dne [datum] pomáhal [jméno] [příjmení], [datum narození], založit [právnícká osoba] Age, s.r.o., [IČO], se sídlem [ulice a číslo], [obec a číslo], a dozvěděl se od něj a jeho syna [jméno] [příjmení], [datum narození], že [jméno] [příjmení] již společnost v oblasti archivnictví nebude využívat, rozhodl se, s cílem získat majetkový prospěch, že obchodní společnost využije se souhlasem jednatele společnosti [jméno] [příjmení] pro svoji potřebu, přičemž zároveň využil skutečnosti, že z titulu svého pracovního zařazení PR manažera společnosti [právnícká osoba], jež je součástí mezinárodní skupiny CPI PROPERTY GROUP, které ho podle interních pravidel mezinárodní skupiny opravňovalo ke schvalování faktur až do výše 1.500.000 Kč za jednotlivou fakturu bez dalšího schválení nadřízeným pracovníkem, případně k vyznačení doporučení zodpovědné osobě ke schválení faktury k proplacení do interního systému skupiny sloužícího ke schvalování faktur k proplacení, kdy zároveň se podpisem pracovní smlouvy dne [datum] zavázal za každých okolností hájit dobré jméno, prosperitu a oprávněné zájmy zaměstnavatele a rovněž respektovat pokyny zaměstnavatele a vykonávat přidělenou práci osobně, přesto v době od [datum] do srpna 2018, vystavil společnosti [právnícká osoba] a dalším společnostem, patřícím do mezinárodní skupiny CPI PROPERTY GROUP, faktury ve prospěch společnosti [právnícká osoba] za dílem fiktivní, dílem reálně odvedené služby či produkty, avšak s navýšenými částkami za jejich plnění, následně po uhrazení faktur poškozenými společnostmi pověřil [jméno] [příjmení], který disponoval platební kartou [číslo] vystavenou k bankovnímu účtu č. [bankovní účet], vedenému [právnícká osoba] pro společnost [právnícká osoba], k výběru finanční hotovosti z bankomatu a předání peněžních prostředků obžalovanému, který je použil pro svoji osobní potřebu, přičemž jednání obžalovaného spočívalo konkrétně v tom, že vystavoval faktury podrobně specifikované ve výroku jednak ad 1) za plnění, které bylo zcela smyšlené a nikdy neprovedené, event. bylo

obžalovaným fakticky provedeno, avšak v rámci jeho pracovní činnosti jakožto zaměstnance, a takto vystavil společnosti [právnícká osoba] faktury v celkové hodnotě 2.770.663 Kč, [právnícká osoba], s.r.o. (do [datum] [právnícká osoba]) faktury v celkové hodnotě 1.961.410 Kč, společnosti [právnícká osoba] fakturu v hodnotě 90.000 Kč a společnosti [právnícká osoba] faktury v celkové hodnotě 93.170 Kč, jednak ad 2) za plnění, které bylo reálně poskytnuto, avšak jiným subjektem než [právnícká osoba], přičemž společnost [právnícká osoba] neměla s tímto subjektem žádný smluvní vztah, kdy se jedná o případ [jméno] [příjmení], který zajišťoval společenskou akci CPI PROPERTY GROUP s vystoupením zpěváka [jméno] [příjmení] dne [datum] na střeše OC Quadrio, přičemž [jméno] [příjmení] zajistil kompletní přípravu a organizaci vystoupení, což řádně vyfakturoval společností [právnícká osoba] a [právnícká osoba], a bylo mu těmito společnostmi uhrazeno, přesto obžalovaný vystavil za shodnou činnost společnosti [právnícká osoba] faktury v celkové hodnotě 78.650 Kč, a o případ slavnostního otevření OC IGY v [obec], které kompletně zajistila společnost [právnícká osoba], což řádně vyfakturovala společností [právnícká osoba] a bylo jí touto společností kompletně uhrazeno, přesto obžalovaný vystavil za shodnou činnost [právnícká osoba] [právnícká osoba] faktury v celkové hodnotě 1.012.770 Kč, a jednak ad 3) obžalovaný předstíral u konkrétní služby právní vztah mezi poškozenou společností a [právnícká osoba], ale současně i mezi reálným dodavatelem služeb a [právnícká osoba], kdy reálný dodavatel služeb se domníval, že [právnícká osoba] patří do skupiny CPI PROPERTY GROUP, neboť jednal s obžalovaným vystupujícím za CPI PROPERTY GROUP, který zároveň dal dodavateli reálných služeb instrukci účtovat skutečně poskytnuté plnění právě [právnícká osoba], společnost [právnícká osoba] následně vystavila [právnícká osoba] fakturu na mnohem vyšší cenu, než bylo skutečným dodavatelem vyúčtováno [právnícká osoba], kdy se jedná o případy [jméno] [příjmení], který vykonal pro společnost [právnícká osoba] grafické práce na projektu [příjmení] [příjmení] [jméno] na Sardinii, které však na základě výslovného požadavku obžalovaného vyfakturoval v celkové částce 842.039 Kč společnosti [právnícká osoba], kdy následně za shodnou činnost obžalovaný vystavil společnosti [právnícká osoba] faktury v celkové hodnotě 1.396.224 Kč (čímž způsobil společnosti [právnícká osoba] škodu ve výši 554.185 Kč), a o případ společnosti [právnícká osoba], která pro společnost [právnícká osoba] zajišťovala pronájem fotokoutku na různých společenských akcích, což řádně vyúčtovala na základě výslovného požadavku obžalovaného společnosti [právnícká osoba] fakturou v částce 48.400 Kč, kdy za shodnou činnost obžalovaný vystavil společnosti [právnícká osoba] fakturu na částku 58.080 Kč (čímž způsobil společnosti [právnícká osoba] škodu ve výši 9.680 Kč), kterýmžto jednáním obžalovaný uvedl v omyl poškozené společnosti patřící do skupiny CPI PROPERTY GROUP, neboť z titulu své funkce spojené s pravomocí schvalovat proplacení faktur do určité výše plnění předkládal k proplacení faktury vystavené společností [právnícká osoba] za dílem neprovedené služby a za dílem sice provedené služby, avšak nadhodnocené, poškozené společnosti faktury proplácely, čímž došlo na straně poškozených společností ke vzniku škody a na straně obžalovaného k neoprávněnému obohacení, přičemž celkově způsobil obžalovaný škodu ve výši nejméně 6.570.528 Kč, která zahrnuje škodu způsobenou společností [právnícká osoba] ve výši nejméně 3.413.178 Kč, [právnícká osoba], s.r.o. ve výši nejméně 1.961.410 Kč, [právnícká osoba] [právnícká osoba] ve výši nejméně 1.012.770 Kč, [právnícká osoba] ve výši nejméně 90.000 Kč a společnosti [právnícká osoba] ve výši nejméně 93.170 Kč.

3. Proti napadenému rozsudku podal obžalovaný ve lhůtě předpokládané ustanovením § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání, které prostřednictvím své obhájkyne též náležitým způsobem odůvodnil. Podané odvolání splňuje požadavky kladené na tento řádný opravný prostředek z hlediska lhůty k jeho podání a místa jeho podání i zákonem požadované náležitosti tohoto opravného prostředku ve smyslu ustanovení § 249 tr. řádu a nic tedy nebrání z jejich podnětu meritornímu přezkoumání napadeného rozsudku.

4. Obžalovaný v písemném odvolání směřujícím do výroků o vině i trestu napadeného rozsudku a posléze i ústy své obhájkyne v rámci veřejného zasedání namítá nesprávnost skutkových zjištění

učiněných nalézacím soudem, který se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, postupoval v rozporu s § 2 odst. 2, 5 a 6 tr. řádu a jím učiněné závěry ve vztahu k posouzení viny obžalovaného jsou hrubě nesprávné a porušující zásadu in dubio pro reo. Poukazuje na to, že v zásadě veškeré provedené důkazy mohou svědčit jak verzi obžalovaného, tak verzi svědka [příjmení], přitom výpověď svědka [příjmení] představuje jediný přímý důkaz o vině obžalovaného, a tudíž bylo povinností nalézacího soudu jeho výpověď pečlivě vyhodnotit z hlediska její věrohodnosti, což se však nestalo, naopak nalézací soud ve snaze prosadit své přesvědčení o vině obžalovaného deformoval obsah tohoto důkazu, jakož i dalších provedených důkazů. Selektivní přístup soudu I. stupně je patrný z interpretace výpovědi svědka [příjmení], v jejímž popisu absentují ty části, které významně věrohodnost tohoto svědka zpochybňují, přičemž obdobné pochybení soudu I. stupně shledává i ohledně výpovědí svědků [příjmení] a [příjmení]. Poukazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 520/16, v němž jsou pregnančně popsány povinnosti obecných soudů stran posuzování viny obžalovaného v situaci, kdy v zásadě jediným přímým usvědčujícím důkazem je výpověď svědka, zejm. pokud u takového svědka a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení. Z principu presumpce neviny pak plyne pravidlo in dubio pro reo, dle něhož platí, že za situace, kdy existují jakékoliv důvodné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obviněného, ale naopak je nutno je vyložit v jeho prospěch. V případě svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení] namítá, že se nalézací soud nevypořádal řádným a přesvědčivým způsobem s rozpory v jejich výpovědích, příp. s rozpory mezi jejich výpověďmi a listinnými důkazy. Nevypořádal se ani s námitkami obhajoby ohledně nestandardního zahájení a průběhu tr. řízení, který dle odvolatele přinejmenším naznačuje, že skupina CPI si mohla „objednat“ tr. stíhání obžalovaného prostřednictvím bývalého příslušníka [příjmení] [jméno] [příjmení], což svědčí o reálných základech tvrzení obžalovaného, že svědek [příjmení] a [jméno] [jméno], jehož výslech nalézací soud shledal nadbytečným, měli motiv poškodit a znevěrohodnit obžalovaného, a tedy svědek [příjmení] měl motiv vypovídat nepravdivě v neprospěch obžalovaného a měl resp. má zájem na výsledku řízení. Dále poukazuje na to, že poslední faktura vystavená spol. [právnícká osoba] na spol. [právnícká osoba] byla obžalovanému proplacena dne [datum], tj. pouhých 8 dní před podáním tr. oznámení společností [právnícká osoba], kdy svědek [příjmení] působil jako člen statutárních orgánů obou uvedených společností, a s přihlédnutím k obsahu tr. oznámení by bylo logické, pokud by svědek [příjmení] vydal pokyn neproplácet faktury vystavené [právnícká osoba], nikoliv, že budou dále propláceny. Tvrzení svědka [příjmení], že takový pokyn byl vydán až po podání tr. oznámení, se jeví jako účelové. Bez povšimnutí zůstala i další významná okolnost, a to, že obžalovaný již před inkriminovaným obdobím spolupracoval se skupinou CPI v podstatě v totožném modelu, tj. jako zaměstnanec a současně jako externí spolupracovník prostřednictvím svědka [jméno] [příjmení], kdy celkový objem fakturace z období let 2013–2016 ve výši 6.758.300 Kč nepřímo potvrzuje obhajobu obžalovaného, že fakturace ze strany [jméno] [příjmení] byla po dohodě se svědkem [příjmení] nahrazena fakturací ze strany [právnícká osoba]. Závěr nalézacího soudu uvedený pod bodem 103. napadeného rozsudku považuje za nepřijatelný, neboť soud opominul to, že objem práce poskytované obžalovaným skupině CPI se zvyšoval, a tudíž se zvyšovala i celková vyplácená odměna, což osvědčuje právě kalkulace provedená soudem. Naopak je krajně nelogické, aby obžalovaný souhlasil s tím, že místo průměrného příjmu 243.875 Kč měsíčně (v r. 2016) bude mít mzdu 80.000 Kč hrubého měsíčně za přinejmenším srovnatelný objem práce. Argument, že byla obžalovanému poskytnuta velkorysá půjčka, považuje rovněž za nepřiléhavý, jelikož se jednalo o standardní úročený úvěr, přičemž věřitel JUDr. Rybář dluh z této smlouvy vymáhá v rámci občanskoprávního řízení. Dále odvolatel rozebírá výpověď svědka [příjmení], poukazuje na to, že svědek vypovídal účelově, nevěrohodně a nepravdivě a že nalézací soud se s jeho výpovědí vypořádal hrubě nedostatečným a nezákonným způsobem, a namítá, že je v rozporu nejen se zásadou presumpce neviny, aby soud I. stupně vyhodnotil výpověď svědka [příjmení] jako věrohodnou, zatímco obhajobu obžalovaného jako nevěrohodnou, a nadto i další provedené důkazy interpretoval v neprospěch obžalovaného a deformoval skutečný obsah

provedených důkazů či vyloženeč, dotvářel“ skutkový děj. Za rozporuplný považuje i postoj soudu I. stupně k prokazování motivu svědka [příjmení] a [jméno] [jméno] účelově obžalovaného kriminalizovat. Poukazuje na to, že ačkoli obhajoba rámcově uvedla ke každému navrženému svědkovi, k jakým skutečnostem mají být vyslechnuti, nalézací soud jejich výsledky odmítl s paušálním odůvodněním, že výslech dalších svědků považoval za nadbytečný, neboť je dle názoru soudu prakticky nemožné, aby k působení obžalovaného ve společnostech skupiny CPI PROPERTY GROUP a ke schvalovacím procesům při likvidaci a proplácení faktur mohli bližší podrobnosti uvést svědci např. [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], bývalí primátoři měst [obec] a [obec] a další svědci navržení obhajobou mj. v podání ze dne [datum]. Takový postup nalézacího soudu je v rozporu nejen se základními zásadami trestního řízení, ale i s požadavky ust. § 125 tr. řádu. Nalézací soud se nesprávně vypořádal i s otázkou výše způsobené škody, když do celkové výše škody je započtena i DPH, která sama o sobě nemůže představovat škodu způsobenou poškozeným společností, neboť o tuto daň si poškozené společnosti snížily základ pro výpočet DPH. Na to poukázal i zmocněnec poškozených ve své závěrečné řeči, takže lze mít za to, že poškozené společnosti mají nadále inkriminované faktury evidované v rámci svého účetnictví jako faktury nákladové, a současně nepodaly příslušnému finančnímu úřadu opravné daňové přiznání. Ve vztahu k výroku o trestu odvolatel namítá, že s ohledem na novelu tr. zákoníku, účinnou od 1. 10. 2020, nelze trest ve výměře 6 let považovat za přiměřený vzhledem k rozpětí trestní sazby při nově zvažované právní kvalifikaci podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku. Obhájkyňe u veřejného zasedání navrhla odvolacímu soudu doplnit dokazování výsledkem [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] a dále znaleckým posudkem z oboru ekonomiky za účelem posouzení obvyklé ceny plnění, která byla obžalovaným pro poškozené společnosti odvedena. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a poté buď sám obžalovaného podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil obžaloby, nebo věc vrátil soudu prvního stupně.

5. [právnícká osoba], [právnícká osoba], IGY2 [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] podali k odvolání obžalovaného vyjádření, v němž poukazují na zjevné rozpory odvolacích námitek obžalovaného se skutečným stavem věci, který byl soudem zjištěn. Pokud jde o verzi obžalovaného, že podvodná fakturace [právnícká osoba] Age byla údajně domluvená odměna obžalovaného, namítají, že obžalovaný tuto jednoduchou a zásadní námitku nepoužil v průběhu celého přípravného řízení, ačkoliv k tomu měl řadu příležitostí, ale s touto teorií přišel až v průběhu hlavního líčení, kdy považují za krajně nepravděpodobné, že by tuto zásadní informaci nechtěl říct v důsledku jakéhosi strachu. Dále poukazují na to, že je nelogické, že ačkoliv má jít o řádně domluvenou odměnu, tak ji obžalovaný nárokoval za každý měsíc ve výrazně odlišných částkách, a to i s rozdíly v řádu statisíců, a vícero fakturami, což popírá povahu odměny za práci, která bude logicky vždy ve stejné výši a fakturována jednou fakturou za měsíc - přesně jak to popsal svědek [příjmení]. Obžalovaný navíc zřejmě opomněl ve „své odměně“ zohlednit i řádnou mzdu 80 tis. Kč měsíčně. Nadto se obžalovaný neúspěšně pokoušel fakturovat i za měsíc srpen 2018, tedy měsíc po skončení jeho pracovního poměru, kdy poslední faktura [číslo] stejně jako faktura [číslo] směřovala na svědka [příjmení] do [obec], přičemž právě faktura [číslo] byla schválena tímto svědkem ve zjevné návaznosti na předchozí pravidelnou fakturaci United Age, potvrzovanou do té doby výlučně obžalovaným. Předchozí dvě faktury ([číslo]) pak ještě sám obžalovaný dokázal zavést do systému a iniciovat jejich schválení, k čemuž došlo. Poslední faktura [číslo] ale již proplacena nebyla, protože to bylo časově poté, co poškození zjistili tr. činnost obžalovaného, a tato skutečnost tak logicky zapadá do děje popsaného svědky [příjmení] a [příjmení]. Obžalovaný svou narůstající údajnou průměrnou odměnu zdůvodňoval nárůstem objemu práce, ale z jeho popisu vyplývalo, že šlo o sérii dílčích záležitostí, které poté, co proběhly, skončily, a samotný objem nevyrostl několikanásobně, jako údajná odměna obžalovaného přes [právnícká osoba] Údajná odměna obžalovaného byla významně nepřiměřená obvyklé odměně za provádění činností, které prováděl obžalovaný, což vyplývá z výsledku svědků

[příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Také pokud by měla být fakturace United Age řádná, postrádá smysl, že obžalovaný nechával vytvářet složitě zdvojenou smluvní dokumentaci a vyhnul se tomu, aby byl veřejně spojitelný se spol. United Age, aby si nikdo z CPI PG nemohl dovodit spojitost mezi ním a touto společností, a externím dodavatelům současně nepravdivě tvrdil, že spol. [právnícká osoba] patří do skupiny CPI PG. Obžalovaný při posuzování u něj zajištěné výpočetní techniky odmítal, že by šlo o jeho zařízení a že by on sám vystavoval a podepisoval faktury United Age, ale pokud by mělo jít o fakturaci jeho řádné odměny, tak by to přece ničemu nevadilo. Stejně tak povahu odměny popírá dělení obžalovaného o jeho údajnou odměnu za údajně těžce odvedenou práci s [jméno] [příjmení] i zaangažování svědka [příjmení] pro vyzvedávání odměny se jeví jako nadbytečný krok. Obžalovaný neváhal ani značnou část, „své odměny“ lehkovážně prohrát v kasinu, což mohlo být částečně i motivem podvodné fakturace obžalovaným. Stěžejní roli obžalovaného při schvalování faktur United Age vyzdvihli svědci [příjmení] a [příjmení], kteří potvrdili, že bez něho by fakturaci United Age neschválili, a že po souhlasu obžalovaného, který byl ze své pozice za tento druh PR služeb odpovědný, považovali fakturaci za oprávněnou. Ve výtiscích z procesu schvalování jednotlivých faktur je zachycena zásadní role obžalovaného při schválení, a to i v kontaktu s jeho novým nadřízeným [jméno] [příjmení]. Není rozhodné, kdo se schvalování účastnil jako poslední v řadě, ale kdo fakturu označil jako první za oprávněnou, a to byl vždy obžalovaný. Limit schvalování 1.500.000 Kč na fakturu nebyl v případě žádné faktury překročen, což dokládá fakt, že do schvalování nebyl nikdy zapojen Ing. [příjmení] jako nadřízený schvalovatel obžalovaného. Existenci limitů potvrdili např. svědci [příjmení] a [příjmení]. Svědek [příjmení] je obhajobou nedůvodně znevěrohodňován na základě jeho odpovědí na dotazy, které nesouvisí s předmětem tohoto řízení, ale se soukromým sporem mezi osobou [jméno] [jméno] a osobami Ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno], jakožto klienty minimálně jednoho z bývalých obhájců obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], jak vyplývá z k odvolání přiloženého čestného prohlášení Ing. [příjmení]. V tomto prohlášení není ani slovo o obžalovaném a jen dokládá účelovost snahy obhajoby do této trestní kauzy uměle začlenit v postavení svědků další osoby. V odvolání se také nově uvádí, že na dohodě o způsobu zaměstnávání obžalovaného se měl podílet i [jméno] [jméno], ačkoliv sám obžalovaný vypovídal v hlavním líčení v tom směru, že parametry spolupráce dojednával jen s Ing. [příjmení]. Obhajoba se v odvolání pokouší zpochybnit i svědkyni [příjmení] odkazem na to, že sama uvedla svůj kontakt se zmocněncem poškozených. Svědkyně ale k podrobným dotazům obhajoby popsala obsah této komunikace a zejména sám obžalovaný při vyjádření se k jejímu výsledku potvrdil pravdivost její svědecké výpovědi. Obžalovaný svému zaměstnavateli v roce 2013 tvrdil a písemně potvrdil, že zaměstnání na dohodu o provedení práce s nízkou odměnou je jeho požadavkem kvůli jeho úvazku u [jméno] [příjmení]. Až v roce 2016 uvedl věci na pravou míru a souhlasil s uzavřením běžné pracovní smlouvy za obvyklou mzdu 80.000 Kč měsíčně + zbavení exekucí, kterými by tento jeho příjem byl jinak zatížen a které narůstaly o výrazně vyšší úroky, než které měl obžalovaný vrátit spolu s úvěrem ve výši 804 tis. Kč. Motiv požadavku na standardní pracovní poměr ze strany Ing. [příjmení] byl odůvodněn nejen medializací v r. 2016, ale prověřováním příjmů obžalovaného Policií ČR (viz trestní oznámení). Kromě mnohem vyšší fakturace prostřednictvím [právnícká osoba] bylo ve srovnání s fakturací [jméno] [příjmení], která není předmětem tohoto tr. řízení, zásadním rozdílem, že o [jméno] [příjmení] byli poškození, resp. Ing. [příjmení], obecně vyrozuměni, kdežto o [právnícká osoba] Age nikoliv. Na spojitost mezi obžalovaným a United Age upozornil poškozené [jméno] [příjmení], což vyústilo v zastavení proplacení faktur a podání tr. oznámení. Vysvětlení změny obhajoby strachem z pomsty ze strany skupiny CPI PG nebo [jméno] [jméno] znevěrohodňuje fakt, že tento, „strach“ u obžalovaného z ničeho nic pominul, a to poté, kdy se obžalovaný dokonce snažil vnutit jako svědek do jiného tr. řízení iniciovaného Ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno], resp. jejich právními zástupci a současně obhájci obžalovaného. Jen těžko si lze představit, že obžalovaný stráví více než rok ve vazbě a odmítá se, „bránit“ ze strachu ze msty od osob, proti kterým se ale současně snaží vystupovat v jiné trestní věci a které při první příležitosti

očerňuje před zástupci médií. Ačkoliv měli být poškození vedeni snahou obžalovaného, „znevěrohodnit“ či, „zastřít“, tak k podání trestního oznámení přistoupili až více než měsíc po skončení pracovního poměru obžalovaného, přičemž během této doby (a ani následně po celou dobu, co byl obžalovaný na svobodě) tento nic nepodnikl, čím by zavedl důvod se komukoliv mstít či jej umlčet. Nikdo s obavami z toho, že obžalovaný disponuje nějakými citlivými informacemi, by s ním bez odstupného neukončil pracovní poměr, nekontaktoval jej kvůli vysvětlení role [právnícká osoba] a nepodával by proti němu trestní oznámení, které nevyhnutelně vede k veřejnému hlavnímu líčení. Stejně tak, pokud by se Ing. [příjmení] měl obávat, že obžalovaný vystoupí proti němu a CPI PG, nebyl by v roce 2018 obžalovanému ustanoven nadřízený [jméno] [příjmení], který při svém výsledku popsal špatné mezilidské vztahy ze strany obžalovaného a oprávnění obžalovaného úkolovat atd. Výše přiznané náhrady škody poškozeným se rovná výši finančního plnění, které k újmě poškozených obžalovaný vylákal prostřednictvím [právnícká osoba], mínus DPH. Zmocněnec poškozených tuto částku přesně vylíčil při hl. líčení dne [datum]. Pro posouzení výše škody z hlediska trestné činnosti obžalovaného to samozřejmě nemá vliv, neboť obžalovaný své obohacení o cca 6 mil. Kč mezi lety 2016 až 2018 uznává, a jak s těmito financemi naložil, tj. že z nich odvedl DPH, má vztah k poškozeným jen v tom směru, že tito s ohledem na odpočet DPH byli zkráceni trestnou činností obžalovaného o fakturované plnění bez DPH.

6. Státní zástupce se v rámci veřejného zasedání k odvolání obžalovaného vyjádřil tak, že nalézací soud při provádění a hodnocení důkazů včetně výpovědi svědka [příjmení] postupoval správně a dospěl ke správným skutkovým zjištěním. Zcela se ztotožňuje se závěrem nalézacího soudu o vině obžalovaného, použitou právní kvalifikaci shledává přílehavou s tím, že s ohledem na novelu tr. zákoníku bude nutno provést její změnu. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a při nezměněných skutkových zjištěních kvalifikoval jednání obžalovaného jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku. Co se týče trestu, navrhl, aby byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody cca ve třetině trestní sazby uvedené v § 209 odst. 4 tr. zákoníku se zařazením do věznice s ostrahou a aby o náhradě škody odvolací soud rozhodl shodně jako soud I. stupně.

7. Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroků rozsudku i správnosti postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska odvoláním vytýkaných vad, přičemž k vadám odvoláním nevytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno. Na podkladě takového přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, pak dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné, a to s ohledem na novelizaci trestního zákoníku účinnou ode dne [datum].

8. Po provedeném přezkumu vrchní soud zjistil, že nalézací soud provedl prakticky všechny potřebné důkazy, které mohly k objasnění věci přispět, kdy tyto důkazy v rámci hlavního líčení provedl v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, při poskytnutí možnosti uplatnění všech práv obhajoby, která jsou obžalovanému a jeho obhájci v rámci trestního řízení přiznávána. Rozsah dokazování provedeného ze strany nalézacího soudu tedy byl shledán zcela v souladu s požadavky ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, přičemž takto provedené důkazy nalézací soud hodnotil důsledně postupem předpokládaným v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu a dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům, které také vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v rozsahu předpokládaném ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu, přičemž v tomto směru je možno na tyto závěry, učiněné nalézacím soudem ve vztahu k vině obžalovaného předmětnou trestnou činností, odkázat, neboť s těmito závěry se Vrchní soud v Praze ztotožňuje. Přitom je i možno konstatovat, že řízení před nalézacím soudem i orgány činnými v přípravném řízení bylo v zásadě koncentrované.

9. Pakliže nalézací soud provedl všechny potřebné důkazy, neznamená to sice, že provedl veškeré v úvahu přicházející důkazy, což se týká zejména výsledku svědků, nicméně je zjevné, a nalézací soud to také pod body 98. - 99. napadeného rozsudku řádně odůvodnil, že případná snaha po výsledku dalších obhajobou navržených svědků či znaleckého zkoumání z oboru ekonomika za účelem posouzení obvyklé ceny předmětných plnění (která však ve skutečnosti prokazatelně buď obžalovaným vůbec realizována nebyla, příp. tyto činnosti vykonal v rámci svého pracovního poměru jako zaměstnanec, za což pobíral od zaměstnavatele řádnou mzdu) by na skutkových a právních závěrech nemohla ničeho změnit, kdy pro vyslovení kategorických skutkových závěrů postačilo provedení dokazování v rozsahu nalézacím soudem u hlavního líčení provedeném. V tomto směru je nutno připomenout, že v souladu i s judikaturou Nejvyššího soudu a Ústavního soudu ČR není povinností především nalézacího soudu či následně soudu odvolacího, pokud je důkazní návrh uplatněn až v řízení před ním, provést veškeré uplatňované a požadované důkazy, a to i s vědomím znění ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, dle něhož povinností soudu je provést dokazování v rozsahu nezbytném pro objektivní a spravedlivé rozhodnutí ve věci, tedy zjistit skutkový stav věci tak, aby o něm nevznikaly důvodné pochybnosti z hlediska správnosti jeho závěrů. Nelze tedy přisvědčit odvolacím námitkám směřujícím proti rozsahu provedeného dokazování ani odvolacím námitkám, pokud zpochybňují skutkové či právní závěry učiněné nalézacím soudem na základě jím provedeného dokazování.

10. Vrchní soud v Praze se v otázce skutkových zjištění zcela ztotožnil se závěry soudu nalézacího a v jeho postupu neshledal žádná zásadní pochybení, která by měla vliv na správnost a zákonnost jeho rozhodnutí, když není povinností odvolacího soudu opakovat zcela odpovídající a logické úvahy soudu nalézacího, pokud je tento soud dostatečně vyjádřil v přezkoumávaném rozhodnutí. Lze dodat, že Vrchnímu soudu v Praze jako soudu odvolacímu nepřisluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, a za předpokladu, že úvahy soudu I. stupně v tomto směru vycházejí z úplného a nezkráceného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení na soudu I. stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Vrchní soud v Praze je v tomto směru oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování ve smyslu § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu, takové podmínky však v tomto případě splněny nejsou. Odvolací soud je dle § 263 odst. 7 tr. ř. vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám provedl.

11. [ulice] soud tedy ve shodě s nalézacím soudem nepochybuje, že se skutkový děj stal právě tak, jak je ve výroku napadeného rozsudku popsán, a to včetně zjištěné výše způsobené škody, kdy v podrobnostech lze odkázat na přílehlavé odůvodnění a hodnocení nalézacího soudu obsažené pod body 100. – 114. napadeného rozsudku. Ve shodě s nalézacím soudem je třeba v kontextu s odvolacími námitkami obžalovaného poukázat zejm. na to, že na základě důkazů provedených v hlavním líčení bylo mj. nepochybně prokázáno

- že obžalovaný skrytě využil k páčání předmětné trestné činnosti společnost [právníká osoba], na jejímž založení se pouhý týden před první z předmětných fakturací sám aktivně podílel, kdy i přes opakované výzvy jednatele [jméno] [příjmení] se nikdy nestal jejím statutárním zástupcem, a tudíž vůbec nebylo možné zjistit, že obžalovaný má s touto společností něco společného,

- že předmětné faktury obžalovaný nejen sám vytvořil, opatřil razítkem společnosti (které mu však její jednatel nikdy neposkytl) a z valné většiny je opatřil i padělkem podpisu svědka [jméno] [příjmení], ale také je úspěšně uplatnil u poškozených společností, kde svou aktivní účastí ve schvalovacím procesu dosáhl i jejich proplacení, a následně prostřednictvím svědka [jméno] [příjmení] získal i finanční prostředky, které byly na základě těchto faktur zaslány poškozenými společnostmi na účet [právníká osoba], přičemž finanční prostředky připsané na tento účet pocházely z drtivé většiny (vyjma 2) z faktur vystavených právě poškozeným společností,

- že [právnícká osoba] měla buď zaměstnance na pracovní poměr, nebo pro společnost pracovaly osoby, které za svou činnost vystavovaly faktury, kdy vedle uvedených zjištění zejm. důkazy prokazující jednání obžalovaného pod body 2) a 3) (padělky dokumentace) v kontextu s různě vysokými fakturacemi zcela jednoznačně vylučují verzi obžalovaného o odměňování nad rámec platu prostřednictvím fakturace společnosti [právnícká osoba],

- že se obžalovaný na schvalovacím procesu podílel nejen u naprosté většiny předmětných faktur, ale i u spousty faktur vystavovaných v předchozím období [jméno] [příjmení], kdy sám tvrdil, že práci tiskového mluvčího pro CPI GROUP bude provádět na DPP jako zaměstnanec [jméno] [příjmení], který však u hlavního líčení jako svědek uvedl, že si nepamatuje, jestli někdy bylo fakturováno CPI přes jeho osobu, byť takové fakturace probíhaly od října 2013 téměř 3 roky (bez DPH), a navíc dle zprávy ČSSZ je [jméno] [příjmení] evidován jako OSVČ až od [datum] a naposledy byl zaměstnán od 1.7. do [datum] a jeho otec [jméno] [příjmení] jako svědek mj. uvedl, že [jméno] asi od r. 2006 pracuje jako domovník u kamaráda v [část obce], stálé zaměstnání nemá a pořádně nikde nebydlí, tzn. je evidentní, že i v tomto předchozím období nejen že obžalovaný ve skutečnosti žádným zaměstnancem [jméno] [příjmení] nebyl a ani být nemohl, čehož si nepochybně museli být oba vědomi, ale i to, že si obžalovaný i v tomto období faktury vystavoval sám a podílel se na jejich schvalovacím procesu, s nímž byl za tak dlouhou dobu jistě velmi dobře obeznámen, a také z nich s [jméno] [příjmení] získávali finanční prostředky, kdy s ohledem na výši fakturovaných částek v letech 2014 2016 lze důvodně předpokládat i vznik povinné registrace k DPH, k níž však nedošlo, což nepochybně mohlo způsobit CPI problém, jak ostatně i svědek [příjmení] ve své výpovědi uvedl,

- že po eskalaci problému kolem exekucí obžalovaného došlo k ukončení spolupráce na DPP a s obžalovaným byla dne [datum] uzavřena pracovní smlouva, kdy plat obžalovaného ve výši 80.000 Kč rozhodně nelze považovat za nedostatečný, zejména když byl obžalovanému za dané situace na doporučení zaměstnavatele JUDr. Rybářem poskytnut úvěr ve výši 804 tis. Kč k uhrazení jeho dluhů vymáhaných exekučně, které obžalovaný - i přes velmi lukrativní příjmy od CPI v předchozích dvou letech - z neznámých důvodů neuhradil; přitom z vyjádření spol. Rebuy Stars Casino mj. vyplývá vysoká četnost jeho návštěv v síti jejich kasin, tedy nelze akceptovat argumentaci obžalovaného, že je krajně nelogické, aby souhlasil s tím, že místo průměrného příjmu 243.875 Kč měsíčně (v r. 2016) bude mít mzdu 80.000 Kč hrubého měsíčně za přinejmenším srovnatelný objem práce - nelze totiž pominout, že v té době již obžalovaný věděl, že může k fakturacím skrytě využívat spol. United Age, což také již od konce srpna bez vědomí CPI GROUP činil, kdy na podkladě těchto fakturací obžalovaný získal ještě nad rámec svého platu (cca 55.000 Kč čistého) v průměru měsíčně v r. 2016 částku cca 247.000 Kč, v r. 2017 dokonce částku 321.500 Kč a v r. 2018 částku cca 246.000 Kč,

- že důvodem ukončení pracovního poměru obžalovaného s CPI byla několik měsíců trvající nespokojenost s jeho konfliktními vztahy s dalšími kolegy, pracovní poměr obžalovaného byl ukončen dohodou dne [datum] a přesto ještě poté uplatnil fakturu z [datum],

- že výpověď svědka [příjmení] rozhodně není jediným usvědčujícím důkazem, kdy nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku je třeba zdůraznit, že v tomto řízení svědek [příjmení] vypovídal opakovaně, u hlavního líčení byl dlouze vyslýchán dokonce 3x a stále setrval na tom, že obžalovaný vylákal na základě fakturací ze strany [právnícká osoba] předmětné finanční prostředky od poškozených společností bez vědomí CPI.

12. K odvolacím námitkám uplatněným obžalovaným nutno uvést, že se v převážné míře jedná o opakování jeho obhajoby uplatněné již v řízení před nalézacím soudem, který se s jeho obhajobou náležitým způsobem v napadeném rozsudku vypořádal, a odvolací soud se s argumentací soudu I. stupně ztotožňuje. K argumentaci nalézacího soudu Vrchní soud v Praze toliko dodává a zdůrazňuje, že nelze přisvědčit obžalovanému, pokud má za to, že pro jeho zapojení do projednávané trestné činnosti nesvědčí žádné důkazy a rozhodnutí o vině je tak

založeno na pouhých domněnkách či spekulacích nalézacího soudu nebo nesprávně vyhodnocených důkazech, s jejichž interpretací obžalovaný obsáhle polemizuje. Provedenými důkazy bylo totiž plně vyvráceno tvrzení obžalovaného, že nefaktoval fiktivní ani nadhodnocené služby a že společností skupiny CPI žádnou škodu nezpůsobil, neboť nad rámec platu sjednaného v pracovní smlouvě byl po dohodě se svědkem [příjmení] odměňován právě prostřednictvím fakturace přes spol. [právnícká osoba]. V souvislosti s argumentací o porušení zásady in dubio pro reo vrchní soud dodává, že hodnocení důkazů z hlediska jejich pravdivosti a důkazní hodnoty, stejně jako úroveň jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení, je zásadně věcí obecných soudů. Pravidlo in dubio pro reo je na místě použít jen tehdy, jsou-li pochybnosti o vině důvodné, tj. rozumné a v podstatných skutečnostech, takže v konfrontaci s nimi by výrok o spáchání trestného činu nemohl obstát. Pochybnosti tedy musí být z hlediska rozhodnutí o vině závažné a již neodstranitelné provedením dalších důkazů či vyhodnocením stávajících důkazů, tak tomu ale v projednávané trestní věci není. Přijmout nelze ani argumentaci odvolatele, že skupina CPI si mohla, „objednat“ jeho tr. stíhání prostřednictvím zmanipulovaného tr. oznámení, že celá věc je řízená akce s cílem ho zlikvidovat a že je obětí praktik p. [příjmení] a [jméno] [jméno], neboť se jedná jen o účelové tvrzení obžalovaného, které nemá žádný reálný podklad. Námitky obžalovaného, které uplatnil v podaném odvolání, tedy nebyly shledány důvodnými.

13. Pokud jde o vyčíslení škody, která byla jednáním obžalovaného způsobena, vrchní soud se plně ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že u jednání pod body 1) a 2) činí škoda způsobená obžalovaným celou fakturovanou částku včetně DPH a pod bodem 3) je pak způsobenou škodou rozdíl vzniklý mezi fakturovanými částkami ke škodě spol. [právnícká osoba]. Nelze přijmout argumentaci obžalovaného, že DPH sama o sobě nemůže představovat škodu způsobenou poškozeným společností, neboť o tuto daň si poškozené společnosti snížily základ pro výpočet DPH. V tomto směru vrchní soud považuje za potřebné uvést, že pokud si poškození, kteří považovali fakturaci ze strany společnosti [právnícká osoba] za oprávněnou, zahrnuli tyto faktury do účetnictví a do DP k DPH na vstupu jako řádná zdanitelná plnění, stát jim to odečetl, a tudíž přeneseně vznikla v důsledku jednání obžalovaného škoda ve výši uhrazené DPH státu.

14. Závěry, které nalézací soud v napadeném rozsudku ve vztahu k vině obžalovaného učinil, jsou tedy dle názoru vrchního soudu nejen logické, ale i jediné v úvahu přicházející, kdy správně vyhodnotil i pohnutky a motivaci obžalovaného, která ke spáchání předmětného protiprávního jednání vedla, tedy obohatit sebe tím, že uvede někoho v omyl, a způsobí tak na cizím majetku škodu, kdy jednáním obžalovaného došlo k vylákání finančních prostředků ke škodě shora specifikovaných poškozených v celkové výši nejméně 6.570.528 Kč, tj. ve smyslu ust. § 138 tr. zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, ke způsobení značné škody. Nalézací soud při jednoznačnosti skutkových zjištění nepochybil ani v otázce právní kvalifikace, pokud jednání obžalovaného v době vynesení svého rozsudku posoudil jako trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, nicméně s přihlédnutím k aktuální právní úpravě bylo třeba právní kvalifikaci oproti napadenému rozsudku změnit. Proto Vrchní soud v Praze postupem podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu rozhodl tak, že při shodném popisu skutkových zjištění (toliko s drobnými úpravami u skutku ad 3., kde odvolací soud pouze doplnil výši způsobené škody, která byla soudem I. stupně správně zjištěna, ale ve výroku napadeného rozsudku nebyla uvedena) kvalifikoval jednání obžalovaného specifikované pod body 1. – 3. výroku podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku.

15. S ohledem na provedenou změnu právní kvalifikace bylo nutné znovu rozhodnout i o trestu, který byl obžalovanému po zvážení všech rozhodných skutečností ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku vrchním soudem vyměřen blíže spodní hranici zákonné trestní sazby odnětí svobody uvedené v § 209 odst. 4 tr. zákoníku v trvání tří roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na maximální zkušební dobu v trvání 5 roků, a to za současného uložení přiměřené povinnosti (§ 82 odst. 2 tr. zákoníku) v průběhu zkušební doby

hradit pravidelně v měsíčních splátkách podle svých možností a schopností majetkovou škodu, kterou svou trestnou činností způsobil, který odvolací soud považuje za odpovídající a přiměřený jak okolnostem případu, tak osobě obžalovaného. Shodně jako v napadeném rozsudku pak byla odvolacím soudem podle § 228 odst. 1 tr. ř. obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozeným společností způsobenou škodu a podle § 229 odst. 1 tr. ř. byl poškozený [jméno] [příjmení] s nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, kdy odvolací soud převzal výrok o náhradě škody z napadeného rozsudku, neboť se s tímto výrokem zcela ztotožnil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaného, obžalovaný jen pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 15. dubna 2021

JUDr. Luboš Vlasák senátu
předseda senátu